

μὴ οὐδὲ εἴδη ταῦτα, τέλαιρος τὸν ἀερόθμον. οὐδὲν μὴ, ἢ σφειρὰ τοικράσιοις κρίνοις αὕτη δι' εἰδώντων αὐτὸν ποιεῖ οὐδὲν ὡραῖον· στρατηγὸς γὰρ εἰδὴ καὶ διηγεῖται ὁ βασιλεὺς, καὶ τοῦτος τοῖς θεοῖς κύριος· δευτέρη δὲ, οὐ βασιλεὺς αὐτοῦ. αὕτη δὲ διεῖναι λόγος αρχῆς διστοπηλίας καὶ νόμου· τετάρτη δέλτιον αρχηγούστοις αὕτη δὲ διεῖναι αρχεῖται τοῖς τετάρτη δὲ, οὐ Δακωνικοῖς τούτοις· αὕτη δὲ διεῖναι εἰπεῖν αὐτοῖς, στρατηγία καὶ γένος εἴδης. αὕτη εὖλος οὐδὲν τὸν τόνον τὸν Σύπον διαφέρειν ἀλλά λόγον. πέμπτην δὲ διεῖδος βασιλείας δόταις οὐδὲν οὐ ποιήταις μέλεος εἰς ἄν, οὐ περικρήτησον ἐθνος, καὶ πολις ἐκεῖνη, τῷ ποιῶν, τετραγράφη καὶ τις ἀνονοματικός. οὐ περικρήτησον ἐθνος, οὐδὲν οὐ ποιηταῖς οἰκίας διεῖναι, οὐτοις οὐ βασιλείας πόλεως, καὶ έθνος, οὐδὲν, οὐ πλεονομογορία.

Κεφάλαιον ΙΙ.

Στολείας ποτὲ δὲ σπειρέον, αὕτη τε, καὶ οὐ Δακωνικός. γάρ γδὲ ἀλλοιοι αἱ πολαι, μεταξὺ τούτων εἰστον. ἐπαπήνοντας μὲν γράμματα τοῖς παριβασιλείας, πλεόνον δὲ εἰσ τῆς Λακωνικῆς. οὐδὲ τὸ σπέρμα τοῦδε μετὰ εἰστιν. οὐδὲ πότερον συμφέρειν πόλεως στρατηγὸν αὐτοῖς εἴη, οὐ τετοῦν καὶ γένος, οὐδὲ μέρος, οὐ συμφέρειν εἴη δὲ, πότερον ἔνα συμφέρειν εἴσοντι πάντων, οὐ διαμέρεια πόλεως πολιτείας οὐδὲ αρχεῖα πολιτείας. οὐδὲ πολιτείας ποτὲ δέσμον τοῖς πολιτείαις οὐδὲ αρχεῖα πολιτείας. [πολιτείας] εἰδός δέντι. οὐδὲ ποτὲ τούτου ποτὲ δεῖ θεωρῆσθαι, καὶ τοῦ δοτείας ὅπεραν τοῦ πολιτείας. αρχῆς δὲ διεῖναι τηνίσσεις αὕτη, πότερον συμφέρει μεταλλον ἵστον περιφέρειν αἰσθάνεσθαι, οὐδὲν δέ τοις τοῖς αρέσσων νόμων. δοκεσθεῖν τοῖς νομίζοσι συμφέρειν βασιλεύειν, τοῖς καθόλου μόνον οἱ νόμοι λέγειν, ἀλλὰ οὐ τοῦδε τοῦ περιπτώντα διπλάσιον. οὐτούς εἰναι διπλάσιαν τοῦ τοῦ γράμματα αρχεῖαν, πλάτον. καὶ εἰς Αἰγαίον μὲν τοῖς περιστημένοις περιεῖν γέγονται τοῖς ιαπύταις· εἰσὶ δὲ τοῦτοι περιεῖν, διπλάσιαν τοῦ αὐτοῦ καταδύνων. φανεῖται τούτων οὐδὲν εἶναι οὐδὲ γράμματα καὶ νόμοι, ἀλλά πολιτεία, διὰ τοῦ αὐτοῦ αγίσται.

A potestatis tot sunt species, quatuor videlicet. Vna qualis erat temporibus heroum, volentium scilicet, & in quibusdam determinatis rebus. Dux enim belli, & iudex controversiarum erat rex, & dominus ceremoniarum erga Deos. Altera erat Barbarica, ex progenie scilicet, dominatio secundum leges. Tertia, quam Aesymnetiam vocant, quam esse diximus elequiam tyrannidem. Quarta, Laconica, ea autem est, ut simpliciter dicam, imperium belli in quodam genere perpetuum. Ista quidem igitur per hunc modum inter se differunt. Quinta est species regni, quando unus omnium habet potestatem, quemadmodum unaquaque gens, & ciuitas unaquaque publicè ordinata, ad exemplar gubernationis domus. Ut enim gubernatio patrisfamilias est regia quædam potestas domi, ita regia potestas est ciuitatis & gentis vii, aut plurimum quasi domestica quædam gubernatio.

CAPUT XV.

Ferè autem duæ sunt regni species, de quibus considerationem facere expediat, vna hæc, de qua diximus: altera Laconica, nam aliarum plerique inter has mediatæ sunt. pauciorum enim dominæ, quædam omnimoda potestas regia: plurimum vero quædam Laconica. Itaque consideratione ferè circa duo versatur. Vnum, conducâtne ciuitatibus perpetuum belli ducem habere; & hunc vel per genus, vel per electionem. Alterum, conducâtne, vnum habere potestatem omnium, an non conducat. Deinde igitur belli cōsiderare, ad leges potius pertinet, quædam ad aliquam speciem reipublicæ, nam in omni republica id cedere potest, quare dimittamus hanc primam partem. De rege autem, quoniā hæc est gubernandi legitima species, considerare oportet, & dubitationes quæ in ea cadunt percurrere. Caput vero huius questionis est, utrum expediat magis ab optimo homine regi, vel ab optimis legibus gubernari. Qui gubernationem hominis præferunt, aiunt leges solum vniuersaliter prouidere, non autem de singulis quæ accidenti iubere, itaque in quacunque arte literis præcipere fatuū esse. Et in Aegypto post tertium diem mouere licet medicis, quod si prius periculo id agit suo. Patet ergo propter eandē causam, nō esse per literas & leges optimâ gubernationem: atq. & illâ adesse oportet gubernantibus